

POSAR LA RESPONSABILITAT ON TOCA

Quan la càrrega és estructural però el pes recau **sobre nosaltres** de manera individual, acabem pensant que el problema és nostre.

I no. El que **ens esgota** és la manca de suport i responsabilitat col·lectiva.

Recuperar-nos és deixar de carregar en solitud i començar a repartir el pes on realment correspon.

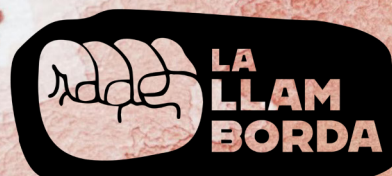
“Ens recuperem quan sentim escolta, suport i respecte davant el que hem viscut, quan es posa la responsabilitat on toca, quan dissenyem el nostre camí de justícia i reparació.*”

* AADAS

(Associació d'Assistència a Dones Agredides Sexualment).
Citades a: Montanyà, S. (2024). *Com pot canviar de bàndol la vergonya?* Publicat a *La Directa*.

La salut mental no és
una qüestió de benestar individual,
és una qüestió de justícia social.

ASSOCIACIÓ TRANSFEMINISTA

lallamborda.cat

info@lallamborda.cat

 [lallamborda](https://www.instagram.com/lallamborda)

Disseny:

La Rossitè.
COOPERATIVA DE DISSENY JUST

Finança:

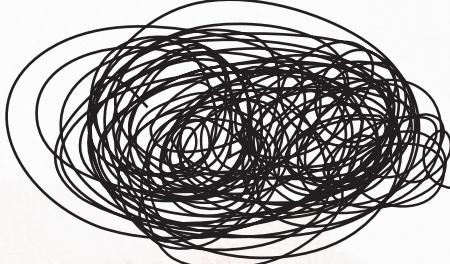
INSTITUT
ESTUDIS
ILERDENS

Diputació de Lleida
La força dels municipis

EL QUE SENTIS TÉ SENTIT

El teu malestar no és un defecte de fàbrica, és una resposta al sistema.

EL COS QUE ENS SOSTÉ

El que sents **no és un error** de la teva ment ni una **incapacitat** personal.

El cos té la seva pròpia lògica i reacciona al món on vivim:

- _ a les **violències** que patim
- _ a les **hores** que no tenim
- _ als **diners** que no arriben
- _ al **silenci** que ens imposen

“El **cos no s'equivoca**, simplement registra el pes de viure en un sistema que prioritza el rendiment per sobre de la vida.”

Ens fan creure que la nostra fragilitat és un problema de salut **“mental”** per no admetre que és un problema de salut **“social”**.

- L'entorn ens condiciona i hem de deixar de carregar una **culpa** que no ens pertany.
- La **recuperació** comença quan trobem un **espai** on el malestar no és jutjat, sinó entès com una estratègia de **supervivència**.

“Per a recuperar-nos, necessitem deixar de sentir vergonya i culpa”*

* AADAS (Associació d'Assistència a Dones Agredides Sexualment). Citades a: Montanyà, S. (2024). *Com pot canviar de bàndol la vergonya?* Publicat a La Directa.

RECUPERAR EL QUE ÉS NOSTRE. HABITAR-NOS DE NOU

“La **diversitat dels cossos** es converteix en malaltia (o en trastorn, o en discapacitat) en el moment en què no es sotmet als circuits de vida i treball capitalistes i es funda, així, el binomi funcional/disfuncional.*”

* Castaño, C. (2021). “Més enllà del pa, sostre i treball”. Publicat a Catarsi Magazin.

En un món que ens exigeix rendiment i disponibilitat les 24 h, decidir **parar i prioritzar el benestar de la comunitat** és un acte de dignitat col·lectiva.

Recuperar el propi cos significa deixar de viure'l com un instrument al servei del mercat i començar a habitar-lo **com a espai de disseny**, de vulnerabilitat i de cura compartida.

- Habitar-nos de nou és **sostreure els nostres cossos de la lògica que els mercantilitza** i retornar-los al territori de la **vida digna**.
- Habitar-nos de nou és recordar que **no som disfuncionals**: és el sistema qui ens vol així **quan ja no li servim**.

LES XARXES DE SUPORT COM A MEDICINA

Trencar la soledat per transformar la realitat.

SISTEMA:

- El sistema emmalalteix i utilitza la **fragilitat** per exercir **més control**.
- Les violències que patim s'alimenten del silenci i de la vergonya.

XARXA I COMUNITAT:

- El malestar s'alleuja quan **es comparteix**.
- Veure que no és una **“rarsa” personal**, sinó una **veritat compartida**.

“**Necessitem espais** on no se'ns miri com a una persona trencada, sinó com a algú que ha desplegat totes les seves eines per sobreviure.”

Es tracta de **construir contextos, entorns i vincles** on les persones puguin posar-se malaltes, patir, trencar-se, plorar o tenir necessitats i pors sense haver de sentir culpa o demanar disculpes.*

* Abilis. (2021). *Navegant les crisis: una guia per a l'autogestió col·lectiva de les experiències de patiment*. Disponible a: <https://abilis.cat/>

Cap història s'ha d'escriure en solitari.

Reivindiquem
més espais
de suport mutu!

